

भूतपतोपदेशः । “अध्यारोपापवादाभ्यां वस्तुतत्त्वविनि-
 स्ययं, क्वति वेदा० प्र० । भावे घञ् । विश्वासे, प्रणये च ।
 करणे घञ् । बाधनसाधने वस्तुमात्रे । कर्मणि घञ् ।
 कुत्सितवाद्ये “मधुकरैरपवादकरैरिव” साधः । “अपवादः
 ऋग्वज्रनाय घण्टादि कुत्सितवाद्यमिति” मल्लि० । भावे
 घञ् । आदेशे “ततोऽपवादेन पताकिनोपतेरिति” किरा० ।
 “अपवादेन आदेशेनेति” मल्लि० । निरासने च ।
 अपवादक लि० अपसार्थं स्वविषयात्, वदति शास्त्रान्तरम्
 व्यवस्थापयति वद-एवुल् । स्वविषयं परिहृत्य सामान्य-
 शास्त्रस्तेतरत् व्यवस्थापके विशेषशास्त्रे । अप+वद-एवुल् ।
 अकीर्त्तिकरे” निन्दके निरासके च लि० । [डीप् ।
 अपवादिन् लि० अप+वद-णिनि । अपवादकर्त्तरि स्त्रियां
 अपवारण लि० अपवारयति आच्छादयति अप+उ-णिच्
 नन्द्या० ल्यु । व्यवधायके । भावे ल्युट् । व्यवधाने न०
 आधारे ल्युट् । अनङ्गैः सति तु व्यवधाने अनर्धानं
 भवत्येवेति तस्य तघात्वम् ।
 अपवारित लि० अप+उ-णिच्-कर्मणि क्त । आच्छादिते
 व्यवधापिते च । भावे क्त । अपवारणे, अपकाशे न० ।
 “तद्भवेदपवारितम् । रहस्यन्तु यदन्यस्य परावृत्तप्रकाश्यते”
 इति सा० द० । उक्ते परावृत्तग्रान्यस्य रहस्यकथने न०
 परावृत्तग्रान्यस्य रहस्यकथनमपवारितमिति तदर्थः ।
 अपवारितक न० अपवारितं अपवारणम् अपकाशमेव स्वार्थे
 कन् । अपकाशे “अपवारितकेन प्राट्ठेयीतीति” नाटकम् ।
 अपकाश्याच्छोदयतीत्यर्थः ।
 अपवाक्क पु० अप+उ-व० । उक्त्वा । प्रस्तरे ।
 अपवार्य्य अव्य० अप+उ-णिच्-ल्यप् । आच्छाद्येत्यर्थे
 “विपताककरेणान्यमपवार्यान्तरा कथेति” सा० द० ।
 अपवास पु० अपहृत्य वासः स्थितिः । अपसरणे “अप-
 वासे नक्षत्राणामपवास उपसासुत” अथ० ३,७,७ ।
 अपवाह पु० अपसार्थं वाहः स्थानान्तरनयनम् । इतर-
 स्थानादपसार्थं स्थानान्तरप्रापणे । “भूतपूर्वमभूतपूर्वं वा
 जनपदं परदेशापवाहेन स्वदेशाभिध्यन्त्वमनेन वा निवे-
 शयेदिति” कौटिल्यः । “मोनाः बट् गिति नवरसशरयतियु-
 तमपवाहाख्यमिति” वृ० र० उक्ते वर्सु वृत्तभेदे ।
 अपवाहन न० अप+वह-णिच्-ल्युट् । परदेशस्थजनानां
 स्वदेशप्रापणे “खराष्ट्रं वर्द्धयेद्राजा परदेशापवाहनादिति”
 हितो० । [वह-णिच्-ल्यप् । अपसार्थेत्यर्थे अव्य० ।
 अपवाह्य लि० अप+वह-कर्मणि गत्यत् । दूरीकार्ये । अप+

अपविन्न लि० अपगतो विघ्नो यस्मात् । विघ्नशून्ये “शतं
 ऋतुनामपविन्नमाप स” इति रघुः ।
 अपवित्र पु० न पवितः कृतशौचादिः । अकृतशौचादौ,
 “अपवितः पवितो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा यः स्मरेत्
 पुण्डरीकाक्षं स वाह्याभ्यन्तरे शुचिरिति” स्मृतिः ।
 अपविद्ध लि० अप+व्यध-क्त । त्यक्ते “अपविद्धगदोवाङ्ग-
 भग्नशास्त्र इव द्रुम” इति कु० । “सोऽपविद्धस्तथा रहस्य-
 निर्भेदभयादिति” दशकु० । प्रत्याख्याते, निरस्ते च “रक्षोविप्र
 कृतावास्तामपविद्धशुचाविव” रघुः । “मातापितृभ्यामुत्सृष्टं
 तयोरन्यतरेण वा । यं पुत्रं प्रतिरक्षणीयादपविद्धः स उच्यते”
 इति मनूक्ते द्वादशपुत्रान्तर्गते पुत्रभेदे पु० ।
 अपविद्या स्त्री अप विरोधे प्रा० त० । विद्याविरोधिन्यां
 वेदान्तादिप्रतिज्ञायामविद्यायाम् “तत्त्वस्य संवित्तिरिवाप-
 विद्यामिति” किरा० । अपकृष्टा विद्या । वौद्धाद्यागम-
 विद्यायाम् । [राज० नि० । अपगतविषमात्वे लि० ।
 अपविघा स्त्री अपगतं विषं यस्याः । निर्विषहणभेदे
 अपवृत्त लि० अपवर्त्तते अप+वृत्-कर्त्तरि क्त । समाप्ते,
 “अपवृत्ते कर्मणि वासदेव्यगानं शान्त्यर्थमिति” गोभिलः ।
 “अपवृत्ते समाप्ते” संस्कारतत्त्वे रघुनन्दनः ।
 अपवेध पु० अपकृष्टः अस्थानकृतत्वात् वेधः प्रा० त० । मणी-
 नामस्थानकृते वेधने “मणीनामपवेधे च दण्ड उक्तम-
 साहसम् इति” मनुः ।
 अपव्यय पु० अपकृष्टः शास्त्रादिमर्यादासङ्गत्वात्प्रास्थाने कृतत्वात्
 व्ययः प्रा० त० । द्यूतवेश्यादावस्थाने कृते व्यये । अपगतः
 व्ययः क्षयोऽस्य । अविनश्यरे लि० ।
 अपव्ययमान लि० अप+वि+अय-शानच् । अपलाप
 कर्त्तरि । “अर्थोऽपव्ययमानन्तु कारणेन विभावितम् । दाप-
 येद्वनिकसार्थं दण्डलेगञ्च शक्ति इति” मनुः । अपव्यय-
 मानमपलपन्तमिति दि० त० रघु० । अपव्ययकर्त्तरि लि० ।
 अपव्रत लि० अपगतं व्रतं श्रौतादि कर्म यस्य । अपगत
 विहितकर्मणि “अनुव्रताय रन्वयञ्चपव्रतानिति” ऋ० १, ५१,
 ६, अपव्रतान् “अपगतकर्मण” इति भा० । “गूढं स्तूयं
 तमसाऽपव्रतेन” ऋ० ५०, ४, ६, १, अपगतव्रतमस्य । नटव्रते
 गृहीतव्रतत्यागिनि लि० । प्रा० त० । अपकृष्टे व्रते न०
 अपशङ्क लि० अपगता शङ्कास्य प्रा० व० । निःशङ्के शङ्कारहिते ।
 अपशद लि० अप+शद-कर्त्तरि अच् । नीचे इति केचित् ।
 तच्च सदधातुघटिततया दन्त्यमध्यमिति बहवः ।
 अपशब्द पु० अपवैपरीत्ये प्रा० त० । शक्तिवैकल्यप्रमा-